

Wat is er met opa?

'Hoi, opa!' Tom komt de kamer binnen.
Samen met Mila.
Opa Bak zit op de bank.
Hij is hun oppas, de leukste die er is.
Want hij houdt van grapjes.
En is ook nog eens heel sportief.
Ook al is hij niet hun echte opa,
toch noemen Mila en Tom hem zo.
'Ha, daar zijn jullie!' Opa glimlacht even.
Daarna kijkt hij op zijn telefoon.
Hij vraagt niet of ze dorst hebben.
Of hoe het op school was.
Vreemd, denkt Mila. Opa doet nooit zo.
En waar zijn de koekjes?
Opa bakt ze altijd zelf.
'Is er iets?' vraagt ze bezorgd.
'Nee, hoor,' mompelt opa.
Tom trekt Mila mee naar de keuken.
'Laat opa toch. Misschien is hij moe vandaag.
Ik schenk zelf wel drinken in.'

Tom pakt twee glazen.
Daarna pakt hij zijn bal.
'Opa, zullen we een potje voetballen?'
'Nee, laat me maar,' zegt opa mat.
Hè? Is er toch wat mis? denkt Tom.
Opa houdt juist veel van voetbal.
Hij stoot Mila aan. 'Probeer jij eens wat.'
Met haar liefste gezicht vraagt ze:
'Opa, wil je nog eens een radslag voordoen?'
Het lukt mij nog steeds niet.'

Dat is nog waar ook. Gisteren viel ze om.
'Vooruit.' Opa gaat langzaam staan.
Maar twee tellen later gaat hij weer zitten.
'Nee, ik heb eigenlijk geen zin.'
Mila begrijpt er niks van.
Zou opa ziek zijn?
Of is er iets anders aan de hand?